

Til dette forslag føjedes senere en bestemmelse, hvorefter plenarforsamlingen skulle anbefale en øjeblikkelig og fuldstændig indstilling af fjendtlighederne i Korea på basis af den allerede udarbejdede våbenstilstandsoverenskomst. Tilføjjelsen gik „yderligere ud på, at spørgsmålet om den fuldstændige udveksling af krigsfangerne skulle overgives til løsning af den før omtalte kommission, i hvilken afgørelser skulle træffes med $\frac{2}{3}$ majoritet. I kommissionen skulle følgende stater have sæde: Burma, Tsekoslovakiet, De Forenede Stater, Frankrig, Indien, Kina (Pekingregeringen), Nordkorea, Schweiz, Sovjetunionen, Storbritannien og Sydkorea. Kravet om $\frac{2}{3}$ majoritet betød, at østblokstaterne med deres 4 stemmer kunne sabotere enhver løsning, hvorom de øvrige 7 måtte kunne blive enige.“

Denne tilføjelse foresloges i et udvalgs møde den 24. november, i hvilket hr. Vishinskij vendte sig mod forskellige andre foreliggende forslag, derunder også et fra *indisk* side fremsat forslag, der var tiltrådt af de 21 lande, som havde stillet det af De Forenede Stater udarbejdede resolutionsforslag. Dette indiske forslag betegnedes af den russiske udenrigsminister som en anden udgave af 21 magts forslaget og som værende i strid med Genèvekonventionen.

Efter at det indiske forslag under udvalgsbehandlingen var undergået nogle ændringer, vedtoges det i plenarforsamlingen med 54 stemmer mod 5 (østblokstaterne), idet Nationalistkina afholdt sig fra at stemme. Plenarforsamlingens vedtagelse havde imidlertid ikke ført til det tilsigtede resultat, idet man fra kinesisk og nordkoreansk side ikke ville gå med til en våbenstilstand på de opstillede vilkår.

Udenrigsministeren resumerede, forsåvidt angår den danske delegations stillingtagen til spørgsmålene, sin udførlige redegørelse, hvoraf her kun nogle væsentlige punkter er berørt, således:

„Den danske regering var medforlagsstiller til de 21 landes forslag, der klart og tydeligt fastslog, efter hvilke principper hjemsendelsen af krigsfanger burde ske.

Den danske delegation var medlem af det 8 magts udvalg, som de 21 lande nedsatte med det formål at nå til en ensartet holdning i Koreaspørgsmålet for derigennem at fremme bestræbelserne for at bringe Koreakrigen til afslutning.

Den danske delegation stemte i plenarforsamlingen sammen med 53 andre lande for det indiske resolutionsforslag, der ligesom de 21 landes forslag bestemte, at krigsfangerne skal hjemsendes i overensstemmelse med folkerettens bestemmelser, men uden at der bruges magt.

Den danske delegation stemte ikke for Sovjetunionens resolutionsforslag, fordi disse enten ikke anviste nogen løsning på krigsfangespørgsmålet eller også var baseret på udveksling af alle